

Fővárosi Ítéltábla
22.Gf...../2014/8.

A Fővárosi Ítéltábla

a Dr. Pálvölgyi László Ügyvédi Iroda **(fél címe1)** által képviselt
(felperes neve)(felperes címe) felperesnek

I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe **I. rendű** és a
Baltás Ügyvédi Iroda (fél címe2) által képviselt
(II. r. alperes neve) (II.rendű alperes címe) **II. rendűalperesellen**

kártérítés és hibás teljesítés miatt ított perében a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 2014. október 29. napján meghozott 28.G...../2010/53. számú ítélete ellen a felperes által 54. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg külön felhívásra az állam javára 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A perben nem álló **(társaság neve1)** lehetőséget keresett biogáz üzem létesítésére, és e projekt megvalósítása érdekében az érdekelt felek létrehozták a **(felperes neve)** -t (a felperest). Az alapítás időpontjában a társaságban a **(társaság neve1)** és az I.r. alperes által közvetített II. rendű alperes is 50-50% üzletrésszel rendelkezett. 2006. március 6-i keltezéssel a felperes, mint megbízó és az I. rendű alperes, mint megbízott között megbízási szerződés jött létre, melyben rögzítették, hogy a megbízó biogáz erőmű üzem létrehozását és fejlesztését kívánja végrehajtani, amelynek piaci megvalósítása érdekében a megbízott szakértői szolgáltatásait kívánja igénybe venni. A szerződés 2.1. pontja rögzíti, hogy a megbízó mely szolgáltatások teljesítésével bízta meg a megbízottat. E szolgáltatás a projekt megalapozott előkészítéséhez szükséges feladatok ellátása volt, így különösen

- a) a finanszírozás megszervezése (szükség és lehetőség szerint), a **(I. r. alperes)** tulajdonosainak és befektetőinek bevonásával, különös tekintettel a szükséges saját erő megszervezésére,
- b) a projekt előkészítéshez EU-gyakorlattal rendelkező külföldi szakértő biztosítása,
- c) a projekt előzetes üzleti tervének részletes kidolgozása - a megbízó által rendelkezésre bocsátott adatok alapján,
- d) a KHT. elkészítése, a projekt teljes körű bonyolítása az építési engedély megszerzéséig,

e) a projekt megvalósításához megfelelő know-how/technológia biztosítása, a ... GmbH jogtulajdonos és a **(I. r. alperes)** közötti szerződések alapján

f) tervezési tevékenység ellátása az amerikai technológiára vonatkoztatva.

A szerződés 3.1. pontja szerint a megbízott a "Projekt feasibility"-t legkésőbb 2006. március 15. napjáig köteles megbízó rendelkezésére bocsátani. A szerződés 5. pontja értelmében a megbízó a szerződés 2.1. pontjába foglaltak teljesítéséért 20.000.000 Ft + áfa megbízási díjat fizet a megbízott részére oly módon, hogy a Projekt Feasibility átadását követően 2006. március 15-ig 4.500.000 Ft + áfa, az amerikai elfogadott technológiai terv átadását követő 8 napon belül 12.000.000 Ft + áfa, és az üzem kivitelezéséhez szükséges jogerős környezetvédelmi engedélyek megbízó részére történő átadását követő 5 napon belül 3.500.000 Ft + áfa összeget. A szerződés 7.1. pontja szerint a megbízás határozott időre, 2006. augusztus 1. napjáig tart.

A megbízási szerződés 5.1.2. pontjára figyelemmel a felperes 12.000.000 Ft + áfa összeget a 2006. június 27. napján kiállított számla alapján, továbbá a szerződés 5.1.1. pontjára figyelemmel 4.500.000 Ft + áfa összeget a 2006. március 10. napján kiállított számla alapján az I. rendű alperesnek megfizetett.

A felperes 2006. március 10. napján a II. rendű alperessel is megbízási szerződést kötött, rögzítve, hogy a felperes, mint megbízó a biogáz erőmű üzem piaci megvalósítása érdekében a megbízott szakértői szolgáltatásait igénybe kívánja venni. A szerződés 2.1. pontja szerint a megbízó a projekt megalapozott műszaki előkészítéséhez és lebonyolításához szükséges feladatok ellátásával bízta meg a megbízottat, mely különösen

a) előzetes koncepció kidolgozása,

b) teljes feasibility kidolgozása a **(I. r. alperes)** Kft-től kapott ÜT alapján,

c) az áramszolgáltatóval történő megegyezések előkészítése,

d) tervezési tevékenység végzése az amerikai technológia kivételével,

e) a kivitelezés előkészítése,

f) a projekt építési engedélyezési eljárásának elvégzése,

g) a gázmotoros beruházás teljes fővállalkozása.

A felek a megbízottnak járó díjazást a szerződés 5. pontjában határozták meg azzal, hogy a szerződés 2.1. a)-f) pontjaiban foglaltak teljesítéséért 20.000.000 Ft + áfa megbízási díj illeti meg a megbízottat oly módon, hogy az a)-e) pontokban foglalt tevékenységért 2006. március 15-ig 15.000.000 Ft + áfa összeget, az f) pontban foglalt tevékenységért a kivitelezéshez szükséges építési engedélyezési tervdokumentáció átadását követő 5 napon belül, a megbízott által kiállított számla alapján 5.000.000 Ft + áfa összeget fizet a megbízó a megbízottnak, míg a projekt finanszírozási keretéből a 2.1. g) pont teljesítése esetén 10.000.000 Ft + áfa összeget, a motor megrendelés visszaigazolását követő 5 napon belül.

A felperes a II. rendű alperes részére a 2006. március 13. napján kiállított számla alapján a megbízási szerződés 5.1.1. pontjára figyelemmel 15.000.000 Ft + áfa, összességében 18.000.000 Ft-ot utalt át.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze elsődlegesen kötelezett késelembbe esés miatti szerződésszegésből eredő kártérítés jogcímén az I. rendű alperest 19.800.000 Ft és annak 2006. augusztus 2. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatai megfizetésére, a II. rendű alperest pedig kötelezze 18.000.000 Ft tőke és annak 2007. január 1-től a Ptk. 301/A. §-a szerint számított törvényes késedelmi kamatai megfizetésére. Keresetét az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 277. § (1) bekezdésére, 298. § a) pontjára, 299. § (1) és (2) bekezdésére, 318. § (1) bekezdésére és 339. §-ára alapította. Előadta, hogy a felek által megkötött szerződések az azokban meghatározott határidővel, azaz 2006. augusztus 1. napján és 2006. december 31. napján megszűntek. A megbízási szerződések megszűnésének időpontjáig a megbízottak a teljesítési határidőre a szerződésben vállalt kötelezettségeiket nem teljesítették, késelembbe estek és ezért szerződést szegtek. A kötelezeti késelelem a hivatkozott szerződések

megszűnésének napján állt be. A megbízónak az alperesek késedelembe esése miatt szerződésszegésből eredő kára keletkezett, amely megegyezik összegezésében a kifizetett megbízási díj bruttó összegével.

Felperes előadta azt is, hogy az alperesek a perben csatolt dokumentációt csak 2008. elején - azaz a teljesítési határidő lejártát követően - adták át, de ezek egyébként sem alkalmasak arra, hogy a megbízási szerződésekben rögzített bioenergetikai projekt megvalósíthatóvá váljék.

Arra az esetre, ha a bíróság a megbízási szerződések teljesítési határidejének meghosszabbítására vonatkozó alperesi előadást elfogadná, másodlagosan felperes kereseti követelése jogcímét a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítésben jelölte meg, és ezen esetre a kár megtérítésére irányuló igényét a Ptk. 310. §-ára alapította. Hivatkozott arra, hogy az alperesek által 2008. elején átadott dokumentumokat a megbízási szerződésben foglalt kötelezettség teljesítéseként elfogadni nem tudja, az iratok egy része a megbízási szerződés megkötése előtt keletkezett, azokon kérelmezőként nem is a felperes van feltüntetve, illetőleg egyes iratok jóval a felek közötti megbízási szerződések lejártát követően jöttek létre. Az üzleti terv kidolgozása 2006. augusztus 1. napjáig, tehát a szerződés megszűnéséig nem történt meg, a csatolt iratokban nem 2006. évi árak és költségek szerepelnek, továbbá az I. és II. rendű alperessel kötött szerződések tartalmában átfedések vannak.

Az I. és II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Hangsúlyozták, hogy a szerződések megbízási szerződések, azaz gondossági és nem eredménykötelmet jelentettek. A szerződésekben kifejezett teljesítési határidő nem került meghatározásra, sem a szerződés típusa, sem szövegezése nem támasztja alá a 2006. augusztus 1-jei és december 31-i dátumok teljesítési határidőként való értelmezését. Ettől függetlenül is megállapítható azonban, hogy a szerződésekben meghatározott eredeti határidőket a szerződő felek ráutaló magatartással módosították, az alperesek a felperes jóváhagyásával és közreműködésével a szerződésekben meghatározott tevékenységeket az eredetileg feltüntetett határidők lejártát követően is folyamatosan végezték. A felek között 2008. augusztus 14. napjáig, az építési engedély beszerzéséig folyamatos munkakapcsolat állt fenn. Az alperesek a szerződésben meghatározott kötelezettségeiket teljesítették, ennek igazolására 2004. márciusra és 2008. augusztusa között keletkezett iratokat csatoltak. A szerződések nem egymással azonos, hanem egymást kiegészítő tartalommal kerültek megkötésre, azok tárgyát egymásra épülő, de különálló feladatok képezték, ennek megfelelően a szerződésekben meghatározott díjazás tekintetében nincs átfedés. Az alperesek a felperes utasításai és adatszolgáltatásai szerint jártak el. A felperes sem követelése jogalapját, sem összegezését nem bizonyította. A kártérítés elemei közül mind a károkozó magatartás, mind a kár, mind pedig e kettő közötti okozati összefüggés hiányzik. Alperesek utaltak továbbá a Ptk. 478. § (2) bekezdés 2. mondatában foglaltakra, és arra, hogy a megbízó az ott szabályozottakat nem alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 681.870 Ft (áfát is magában foglaló) perköltséget, továbbá a II. rendű alperesnek 619.880 Ft (áfát is magában foglaló) perköltséget. Felhívta a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 900.000 Ft eljárási illetéket. Egyebekben akként rendelkezett, hogy a peres felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

Indokolása szerint a szerződések nyelvtani logikai értelmezése alapján, illetve az eset összes körülményeit egybevetve, a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján az állapítható meg, hogy a felek között megbízási szerződések jöttek létre, melyek nem eredménykötelmet, hanem gondossági kötelmet keletkeztettek. A Ptk. 478. § (2) bekezdése értelmében akkor is jár a díj, ha a megbízottnak a feladatát nem sikerült teljesen ellátni.

A határozott idejű szerződések ráutaló magatartással - azzal, hogy a felperes rendszeresen elfogadta az írásbeli szerződésben foglalt határidőn túli alperesi teljesítéseket is - meghosszabbodott. A felek

között határozatlan idejű megbízási szerződések jöttek létre, az I. és II. rendű alperesek a megbízási feladataiknak igyekeztek eleget tenni, és a felperestől erre a célra kapott költségtérítésből jelentős anyagi ráfordításokat eszközöltek, tevékenységüket a megbízó érdekeinek elsődlegessége alapján látták el. Az I., II. rendű alperesek a rájuk bízott projektfejlesztési feladataikat folyamatosan végezték, az elvégzett tevékenységet igazolták, és bizonyos teljesítéseket maga a felperes is elismert. Az I. rendű alperes az építési engedély megszerzéséig ellátta a tevékenységet, a II. rendű alperes pedig a motor legyártásához szükséges ajánlatok bekéréséig. A perben nem volt olyan felperesi tényelőadás, amely a szerződés vállalkozói szerződés jellegét alapozta volna meg. Mivel a felek közötti szerződés nem eredménykötelem volt, ezért a vállalkozási szerződéshez tartozóan hibás teljesítés, illetve késedelmes teljesítésből eredő követelés az alperesekkel szemben nem érvényesíthető, figyelemmel arra is, hogy a felperes egyébként az alperesek felé teljesített megbízási díj visszafizetését kéri. A megkötött szerződés gondossági kötelem jellegére tekintettel pedig a kifizetett megbízási díj visszakövetelésére a felperes az I. és II. rendű alperesekkel szemben nem jogosult.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperes a késedelmes teljesítéssel és hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése iránti kereseti kérelme vonatkozásában többszöri bírói felhívásra a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett sem tett konkrét tényelőadásokat (45. és 46. számú tárgyalási jegyzőkönyv), ezért a bíróság a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdését is alkalmazta. Megjegyezte, hogy minden idézett tanú meghallgatása megtörtént, a tanúk újraidézésére vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt pedig mellőzte, mert azt felperes tényelőadás nélkül jelentette be, illetőleg olyan tényeket nem jelölt meg, amelyekre a teljes körű meghallgatásuk ne történt volna meg korábban.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, annak megállapításával, hogy a peres felek között létrejött szerződések lejáratí határidejét a felek ráutaló magatartással nem hosszabbították meg. Kérte az alpereseket a kereset szerint teljesítésre kötelezni. Hivatkozott a Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontjára és 221. § (1) bekezdésére, hangsúlyozva, hogy az indokolási kötelezettség megsértése lényeges eljárási szabálysértésnek minősül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyáltalán nem fejtette ki, hogy döntésénél milyen bizonyítékokat mérlegelt. Utalt a Legfelsőbb Bíróság PK.206. állásfoglalás b) pontjára, melynek értelmében az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján akkor kerülhet sor, ha a határozatból és eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította, emiatt az érdemi határozat nem bírálható felül. Felperesi álláspont szerint téves az az ítéleti álláspont, hogy a felperes nem tett eleget tényállítási kötelezettségének, ugyanis e körben a per tárgyalásának első szakaszában a felperes előadásának bizonyítására megidézett tanúk vallomásait, továbbá a felperes írásbeli beadványaiban foglaltakat megfelelően értékelni lehet e kötelezettség teljesítéseként. Az elsőfokú bíróság ezen előadásokat, bizonyítékokat nem vette figyelembe, és ítéletében sem adta indokát, hogy azokat miért veti el, illetve felperes bizonyítási indítványainak miért nem tesz eleget. Részben téves az elsőfokú bíróságnak a felperesi tényállás közlési kötelezettség megsértésére vonatkozó álláspontja, részben az erre történő hivatkozás az indokolási kötelezettséget nem meríti ki. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás egyébként is megalapozatlan, az ítélet nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy milyen bizonyítékok mérlegelésével jutott a bíróság arra a megállapításra, hogy a megbízási szerződést a felek ráutaló magatartással meghosszabbították. Az ítéletben a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékok hivatkozása és szabályos értékelése teljes mértékben hiányzik.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezésben foglaltak alapján a másodfokú bíróság előrebocsátja azt, hogy lényeges eljárási szabálysértés esetén is a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján csak akkor van helye az elsőfokú ítélet hatály kívül helyezésének, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasításának, ha a lényeges eljárási szabálysértés miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, vagy kiegészítése. A jelen esetben a későbbiekben kifejtendő indokokra is figyelemmel ennek szükségessége nem merült fel, függetlenül attól, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem felel meg teljesen a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt követelményeknek. A másodfokú bíróság ezért érdemben bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mégpedig teljes terjedelmében, mert annak - figyelemmel a Pp. 228. § (4) bekezdésére - nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás annyiban kiegészítésre szorul, hogy a peres felek között létrejött írásbeli megbízási szerződések rendelkezéseitől eltérően a felperes az I. rendű alperes 2006. március 10-én kiállított 20% áfát is magában foglaló 5.400.000 Ft összegű számlája alapján ezt az összeget 2006. április 12-én megfizette részére, majd a 2006. június 27-i számla alapján július 3-án ugyancsak 20% áfát magába foglaló 14.400.000 Ft-ot fizetett meg részére. A II. rendű alperes 2006. március 13-án számlázott le 20% áfát magába foglaló, mindösszesen 18.000.000 Ft összeget, amelyet a felperes 2006. március 16-án átutalt részére. E pénzüsszegek teljesítésére így az írásbeli szerződésben foglalt feltételektől függetlenül, azoktól eltérve került sor.

Tényszerűen megállapítható továbbá az is, hogy a megbízási szerződésekben az I. és II. rendű alperesek által vállalt feladatok teljes körű teljesítésére a szerződések határozott időpontjának lejártáig nem került sor. Ugyanakkor az alperesek által a bíróság rendelkezésére bocsátott jegyzőkönyvekből és okiratokból kitűnően a peres felek továbbra is együttműködtek egymással a szerződés szerinti feladatok teljesítése és megvalósítása érdekében. Ennek keretében az I. rendű alperes által megbízott ... Mérnöki Iroda elkészítette az engedélyezési tervdokumentációt, ezt a felperesi Kft. akkori ügyvezetőjének címezve a periratokhoz csatolt kíséző levéllel az azon látható igazolás alapján 2007. augusztus 3-án át is adta a felperes részére. Egyebek mellett a 2008. március 21-i, alperesek által csatolt jegyzőkönyv szerint a környezetvédelmi engedélyeztetéssel kapcsolatban is folytattak egymással megbeszélést a felek. Az egyéb megbeszélésekről készült jegyzőkönyvekből, így pl. a 2008. május 22-i keltezésűből megállapítható továbbá, hogy a felek tételes feladatokat és határidőket határoztak meg a szerződés kapcsán eljárók részére.

Így - bár az írásbeli szerződések határozott időre szóltak -, a felek e tekintetben is eltértek utóbb az írásbeli szerződések rendelkezéseitől.

A ... Mérnöki Iroda Kft. által készített dokumentáció alapján a hatóság 2008. augusztus 14-i határozatával végül is visszavonta az építési engedély iránti kérelmet elutasító rendelkezését, egyben engedélyezte a dokumentáció szerinti építmény megépítését. A ... Mérnöki Iroda Kft. a dokumentációban egyértelműen rögzítette, hogy az annak elkészítésére vonatkozó megbízást az I. rendű alperestől kapta meg, megbízási díját az I. rendű alperesnek számlázta le, amely azt ki is egyenlítette.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében kötelezett késelemre hivatkozással kérte kártérítés megfizetésére kötelezni az I. és II. rendű alpereseket, káraként a részükre teljesített megbízási díj összegét jelölve meg. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperesi tényállítások egyébként e körben ellentmondásosak voltak, minthogy felperes a késelem mellett azt is állította, hogy egyes feladataikat a megbízottak egyáltalán nem teljesítették.

Másodlagosan a felperes hibás teljesítésre alapította követelését, ami ugyancsak ellentmondásos az elsődlegesen megjelölt jogcímekhez képest. A szerződésszegéseknek azonban közös szabálya az - a jogvitára irányadó 1959. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdése értelmében - hogy ha a jogosult a teljesítést a szerződésszegésről tudva elfogadja, a szerződésszegésből igényt utóbb csak akkor támaszthat, ha erre irányuló jogait fenntartotta. A felperes pedig a becsatolt jegyzőkönyvekből, iratokból megállapíthatóan a megbízási szerződések határozott idejű időtartamának lejártát követően is fogadott el alperesi teljesítéseket, ugyanakkor részéről olyan nyilatkozat a jegyzőkönyvekben, vagy egyéb iratokban nem található, amely jogfenntartásra utalna.

Az építési engedély megadását követően, 2008. november 7-én felvett taggyűlési jegyzőkönyv szerint a felperesi Kft. tagjai az I. rendű alperes képviselőjének jelenlétében annak tárgyában tartottak egyeztetést elsődlegesen, hogy miként lehetne finanszírozni a perbeli projektet. Ezzel kapcsolatban a perben nem álló **(társaság neve1)** minimum 100 millió Ft pénzügyi forrás nyújtását tartotta szükségesnek oly módon, hogy a II. rendű alperes vásárolja meg e Zrt. üzletrészenek azon részét, amellyel a tagok üzletrészenek aránya egyenlővé válna. Ezt követően pedig a tagok egyenlő arányban biztosítanak tőkeemelést a felperesi cég részére. A II. rendű alperes álláspontja az volt ezzel kapcsolatban, hogy a szerződést az I. rendű alperessel kössék meg. Ezt követően született a tagok részéről az a határozat, hogy az I. rendű alperes legkésőbb 2008. november 14-ig tegyen ajánlatot pénzügyi adatokkal és érdemi szerződési feltételrendszerrel ellátva. A taggyűlési határozat - a napirendi pont és a tagok nyilatkozata alapján - így nem új megbízási szerződés kötésére vonatkozó ajánlatként értékelhető, amelyet az I. rendű alperesnek kell elkészítenie, hanem a felperesi Zrt. részére a projekt megvalósítása érdekében megfelelő pénzügyi források biztosítására irányult. Ez is arra utal, hogy ebben az időpontban a peres felek még együttműködtek a projekt megvalósítása érdekében. Ezt követően azonban teljesítés az alperesek részéről már nem vitásan, nem történt.

Az elsőfokú bíróság a peres felek között létrejött szerződéseket helyesen minősítette a Ptk. 474. § (1) bekezdése szerinti megbízási szerződéseknek, azokból ugyanis eredménykötelem nem állapítható meg. Ebből következően a peres felek jogviszonyára irányadó a Ptk. 478. § (2) és (3) bekezdése is, mely szerint a megbízott díját akkor is követelheti, ha eljárása nem vezetett eredményre. A megbízó a díjat csökkentheti, illetőleg kifizetését megtagadhatja, ha bizonyítja, hogy az eredmény részben, vagy egészben olyan okból maradt el, melyért a megbízott felelős. Amennyiben pedig a szerződés a megbízás teljesítése előtt szűnt meg, a megbízott a díjnak tevékenységével arányos részét követelheti. E speciális szabályozás folytán a felperes nem tarthat igényt a teljes, általa kifizetett megbízási díj alperesek általi visszafizetésére, még az alperesek esetleges késedelmes, hibás, vagy hiányos teljesítése esetén sem. A felperest a szerződésszegésből eredően ért kár nem azonosítható az alpereseknek kifizetett megbízási díj teljes összegével.

Az elsőfokú bíróság széleskörű tanúbizonyítást folytatott le, amelynek során az egyes peres felek érdekkörébe tartozó tanúk olyan nyilatkozatokat tettek, amelyek a meghallgatásukat indítványozó fél perbeli álláspontját támogatták. A rendelkezésre álló iratok és tanúvallomások alapján határozott következtetést nem lehet arra nézve levonni, hogy a felperes nem nyújtotta a megfelelő együttműködést az alperesek részére feladataik megvalósításához, illetőleg, hogy a felperesi adatszolgáltatás hiányosságaira és módosításaira lenne vezethető az vissza, hogy a biogáz üzem nem készült el. A másodfokú bíróság ezért az erre vonatkozó ténymegállapításokat mellőzi az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból. Ugyanakkor szakértői bizonyítás hiányában az sem állapítható meg, hogy az I. és II. rendű alperesek által a periratokhoz becsatolt tervek, technológiai leírások, engedélyek nem feleltek meg a megbízási szerződésben általuk vállalt kötelezettségek

teljesítéseként. Ennek megállapításához a felperesi érdekkörbe tartozó tanúk nyilatkozata önmagában nem elégséges a bíróság erre irányuló különleges szakértelme hiányában.

A felperesnek az elsőfokú bíróság által nem teljesített bizonyítási indítványai azonban csupán **(tanú neve1)** és **(tanú neve2)** tanúk ismételt meghallgatására, valamint általánosságban a konkrét szakkérdés megjelölése nélkül szakértő kirendelésére irányult. Minthogy a tanúkat az elsőfokú bíróság korábban már meghallgatta, helyesen mellőzte az ismételt meghallgatásukra irányuló indítványt. A szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány tekintetében pedig 38. sorszámú végzésében felhívta mellőzés terhével a felperest, pontosan jelölje meg milyen kompetenciájú igazságügyi szakértő kirendelését kéri, és milyen konkrét kérdésekre vonatkozóan. A felperes ilyen határozott, konkrét nyilatkozatot azonban a felhívásra nem tett, így az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte ennek az indítványnak a teljesítését is.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel a bizonyítás rendelkezésre álló anyaga alapján nem állapítható az meg, hogy a felperes által követelt, az alperesek részére kifizetett megbízási díjnak megfelelő összegű kártérítés illetné meg a felperest késedelem, vagy hibás teljesítés miatti szerződésszegés okán.

A másodfokú bíróság ezért, bár részben eltérő indokokból, a fenti kiegészítésekkel helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával.

Az eredménytelen fellebbezésére tekintettel a felperes - figyelemmel a Pp. 239. §-ára - a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint nem igényelheti perköltségei megtérítését az alperesektől, és köteles lett volna megfizetni az alperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Az alpereseknek azonban igazolt költségük nem merült fel, a fellebbezési tárgyaláson nem képviseltették magukat, és fellebbezési ellenkérelmet sem terjesztettek elő. A másodfokú bíróság az erről történő rendelkezést ezért mellőzte.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték térítéséről - tekintettel az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdésére - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2015. október 15.

dr. Csepinszky Andrea s. k.
a tanács elnöke

dr. Klicsuné dr. Sólyom Livia s. k. . Pávlisz Beatrix
előadó bírő Hajnalka s. k. bírő

A kiadmány hitelül: